

*Geboren verliezer
of
wedergeboren overwinnaar*

- * intochtslied ps. 84:1 en 2
- * stil gebed
- votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren
die de hemel en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft en niet laat varen het werk van zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap van en met de Heilige Geest.***

- * lied 250: 1-5
- * gebed om de Heilige Geest
- * bijbellezingen: N.T. Matt. 14:22-33
Rom. 8:31-39
- * lied 409: 1, 2 en 4
- * preek n.a.v. Rom. 8:37
- * lied 291:1
- * geloofsbelijdenis Nicea/Constantinopel
- * lied 291:2
- * gebed/voorbede
- * slotlied 477
- * zegenbede

collecte

***De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap met de Heilige Geest
is met u allen.***

Liederen uit het Liedboek van de kerken

Ik denk dat je met recht kunt zeggen dat er nooit een tijd is geweest waarin de mens zoveel over *leven* weet dan de onze.

Het lijkt onderhand wel alsof we *bijna* alles van *leven* weten.

Hoe staat in onze tijd steeds vaker de genetica - de erfelijkheidsleer, de wetenschap die zich bezighoudt met het ontstaan en de groei van *leven* - in het brandpunt van de belangstelling.

Deze wetenschap heeft zich inmiddels zover ontwikkeld, dat er steeds vaker gesproken wordt over de toenemende mogelijkheden om in het vroegste ontstaan en de groei van leven regelend en veranderend in te grijpen - samen te vatten onder de noemer: genetische manipulatie.

Wat in die zin al geruime tijd bij planten en dieren gedaan wordt, heet in de nabije toekomst ook toepasbaar bij de mens - ingrijpen in de erfelijkheid.

Ja, wij zijn samen zo dom nog niet: van supermuis tot supermens!

We hebben al heel wat mysteries weten te ontsluitend en zo al heel wat touwtjes in handen! Nog even en de in de vroeger wel in voetbalstadions klinkende parodie op die bekende negro-spiritual 'He got the whole world in His hands' (Hij heeft de hele wereld in zijn handen) wordt waar: 'we got the whole world in *our* hands' (wij hebben de hele wereld in onze handen)!

Ooit beweerde in de spraakmakende en wereld bekend geworden documentaire van de VPRO 'beter dan God' een Amerikaans hoogleraar, al turend door zijn microscoop: 'het zal niet lang meer duren of we hebben het raadsel van het menselijk leven volkomen ontsluitend'.

De mensheid loopt al aardig naast zijn schoenen.

Maar is het u ook opgevallen dat des te meer de mens van het leven beweert te weten des te minder hij schijnt te weten *hoe* het te leven.

Het percentage mensen dat met het leven aan is, groeit - bijna onrustbarend.

Wat een ontreddeering.

Wat een zwakte.

Wat is er, om een Bijbels begrip te gebruiken, een nederlaag.

En kijken we dan alleen buiten de kerkmuren? Immers, binnen de kerk weten *wij* wel wat leven is. O ja?

Zullen we maar niet direct eerlijk toegeven dat die ontreddeering, zwakte, nederlaag ook onnoemelijk veel christenlevens kenmerkt?

Er is zo'n schitterend lied dat jubelt: *Wij hebben een woord voor de wereld, die sterft aan haar twijfel en strijd!* Waauw! Wat een geloof!

In een liedbundel wordt boven dit lied de volgende tekst aangehaald: *Ik heb geloofd, daarom heb ik gesproken* (2 Cor. 4:13).

Gaat het dáár uiteindelijk niet om, als je het hebt over 'hoe het leven leven'? Om geloof?!

Je kunt niet anders dan vaststellen dat het leven met al zijn ontreddeering en zwakte, kortom nood, op elk mensenleven afkomt. Dán wordt acuut en actueel de vraag: *hoe het leven leven?*

Oók de christen, zelfs de meest heilige, zal voor ontreddeering en zwakte - nood - niet immuun blijken. Blijft de christen bijvoorbeeld kanker, een hartinfarct of de dood bespaard?

Blijkt niet juist dan naast ontreddeering en zwakte, van welke vorm of aard ook, voor heel veel christenen dat zojuist genoemde Bijbelse begrip toepasbaar: nederlaag?

Hoe groot is nog de kracht die van ons uitgaat?

Is het niet geoorloofd om, als je naar het gemiddelde christenleven kijkt, bij jezelf de vraag te stellen: *is mijn God nog a l m a c h t i g?*

Bent u het met mij eens dat dát toch eigenlijk ons getuigenis zou moeten zijn? Meer: ons leven!

Onze God is almachtig - wij *hebben* het Woord voor de wereld die sterft aan haar twijfel en strijd.

Maar laten we het dan eerst eens hebben over 'de liefde van God *in* Christus! 'Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus?' Wel, zet dit woord maar eens in de praktijk om tegen de achtergrond die Paulus ons dan vervolgens schetst: *verdrukking of benauwdheid, of vervolging of honger, of naaktheid, of gevaar, of het zwaard* (en je kunt toch onder deze begrippen elke voor jou concrete situatie 'invullen') is *daarin* de liefde van Christus??

Wat roept de wereld dan vaak heel luid? 'Als er dan een God is... waarom...?!'

En wij? Weten wij *dan* 'hoe te leven'? is ons dan ontmoediging, opstand, vertwijfeling, teleurstelling of angst vreemd? Is die Paulus niet ontzettend overmoedig?

Ja, als de zon helder straalt aan een wolkenloze hemel, als dan de vraag wordt gesteld 'wat zullen wij dan van deze dingen zeggen' dan wil het wel - zelfs bij ons - tot het antwoord komen: 'Als God voor ons is...'

Kon Paulus bevroeden dat hij drie jaar na het schrijven van dit loflied op de liefde van God in Christus met de bittere werkelijkheid van gevangenschap in hetzelfde Rome waaraan hij dit schrijft geconfronteerd zou worden? En dan: IK BEN V E R Z E K E R D...

Hoe leef *ik* het leven dan?

Het leven met God in Christus begonnen - even naar de lezing uit Mattheüs 14: in het schip gestapt, op zijn commando uitgevaren, en Hij? Waar is Hij? O, Hij komt! "'t Geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen die men niet ziet" (Hebr. 11:1).

En als dan de wind zó tegen is, de golven hol en hoog slaan? Zijn wij dan 'in dat alles meer dan overwinnaar door Hem, die ons heeft liefgehad'?

Verstaan we het goed?

De Bijbel spreekt in ons tekstvers niet over gewoon (voor zover wij dat nu al 'gewoon' willen noemen) *overwinnaars*, maar over: **meer dan overwinnaars**. Eén van de commentaren vertaald hier: *super-overwinnaars*! Zijn we dat? Nu niet alleen maar in theoretische zin, onze tekst napratend, maar werkelijk? Is dat ons leven?!?

Als één ding moet vaststaan, dan wel dit: wij binnen de kerk weten toch wat 'leven' is en 'overvloed'?!? Jezus zelf belooft het!

Dáárom zei Hij aan petrus toen deze vroeg 'beveel mij tot u te komen *over* het water', 'kom'(Matt. 14:29) - lees het maar voor u zelf. 'KOM!' 'Zet je voet op het water...!'

Wáár was Jezus op dat moment zelf? Hoe gezegend dat te zien! Hem te zien! Hij was *op* dat water! Wie daar al vraagtekens achter zet, kan beter stoppen met geloven. Wij hebben *het* Woord, *zijn* Woord: *op het water liep Jezus!* Wie kent deze geschiedenis niet? U kunt die geschiedenis vast zo navertellen. Daar ging hij, Petrus. Ook Petrus liep op het water. Sterker, op *de golven!* Op die holle en hoge golven! Wat zullen wij van deze dingen zeggen?!?

Toch dit: Als God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn? Het Woord voor de wereld, door God niet gespaard maar overgegeven voor ons allen! Met Hem, Jezus Christus, schenkt God de Vader toch *alle* dingen? Filippenzen 4:13 zegt *Ik vermag alle dingen in Hem die mij kracht geeft.*

Alle dingen vermag ik *in* Hem, stellen we ons dat eens voor. Weet u wie *dát* zei? De man van ons tekstwoord, Paulus! Weet u in welke omstandigheden hij verkeerde toen hij Filippenzen 4:13 schreef? In de zojuist genoemde en *dan* reëel geworden gevangenschap! Ook Paulus, zou je kunnen zeggen, wandelde in het uitspreken van deze woorden op het water als... *meer dan overwinnaar*. En Paulus hield zodanig vol dat hij tegen het eind van zijn leven triomfantelijk uitriep: *ik heb mijn geloof behouden... de goede strijd gestreden... zijn verschijning heb ik liefgehad* (2 Tim. 4:7v.).

Hij zag Jezus op hem toekomen over de golven van zijn leven van dat moment en Paulus hield zijn oog 'gericht op Hem de leidman en voleinder van het geloof'. Dáárom overkwam hem niet datgene dat uiteindelijk Petrus overkwam daar en toen op het meer wandelend, namelijk datgene wat de meesten van ons als ervaring in het leven niet vreemd is, maar wel vreemd zou moeten zijn: dat hij zonk!

Petrus zonk in de golven!

En als we dat zo lezen in Mattheüs 14:30, dan valt ons op dat het niet een ineens-volkomen-weg-zinken is geweest, maar een geleidelijk-aan-wegzinken zoals je dat doet in drijfzand. Is dat niet hét beeld om twijfel mee te omschrijven? Telkens een stukje verder... 'en hij begon te zinken...'. Petrus werd door de twijfel die Jezus even later zal kenmerken als 'klein geloof' opgezogen.

Mattheüs vertelt eerlijk en haarscherp waarom:

Hij zag op de wind!

Wat een contrast met (later) Paulus, die bleef op Christus zien. Dat is geloven en hopen op Gods liefde en nabijheid en zorg.

Verlost God om ons ten onder te laten gaan?

Zegt Jezus 'Kom!' om je te laten verdrinken?

Geeft Hij de belofte van 'leven en overvloed' om je door de omstandigheden, de problemen, de nood te laten overweldigen?

Jezus greep Petrus en Hij wil ons grijpen, maar willen wij zijn vermaan accepteren en daar vervolgens echt wat aan gaan doen? Aan *klein geloof*.

Later loopt Petrus op nog hogere golven, zo hoog als die aan het eind van het leven van zijn Meester zelf: het kruis wacht ook hem in de meest letterlijke en gruwelijke zin. Hij loopt dan zonder twijfel, ziende op Hem als Stefanus, die toen hij gestenigd werd, straalde als een engel - *meer dan overwinnaar, superoverwinnaar!* Hoe? Door Hem die gezegd had: zonder Mij kunt gij niets doen! Daarom zegt Paulus in Romeinen 8:37 nadrukkelijk: **door Hem** - maar in dit **alles** (vul je omstandigheid van dit moment maar in!) zijn wij (niet 'zullen wij zijn', nee tegenwoordige tijd: *zijn wij!*) **meer** dan overwinnaars **d o o r** Hem die ons heeft liefgehad (en dat doelt op het kruis!). In de hoofdstukken daarvoor heeft hij, geïnspireerd door de Heilige Geest, aangegeven hoe dit *door Hem* werkelijkheid wordt en wat het inhoudt!

Meer dan overwinnaar - superoverwinnaar - wordt je alleen als je niet veredeld of gemanipuleerd of gekloond wordt in de in van bijvoorbeeld: 'ik geloof in traditie', maar als je laat ingrijpen in jouw erfelijkheid vanaf Adam in de zin van wat de bijbel noemt: sterven aan jezelf - Romeinen 6 en vervolgens vol wordt van Christus opstandingskracht (Rom. 8), de Heilige Geest - de belofte op de wedergeboorte gegeven, maar door te velen niet begrepen en dus gegrepen!

Alleen het 'in Hem zijn' en blijven maakt het 'door Hem' mogelijk!

Leg Romeinen 8:37 eens naast het eerder geciteerde vers 13 van Filippenzen 4:

In dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem (Rom. 8:37)

Ik vermag alle dingen in Hem die mij kracht geeft (Filip. 4:14).

Kortom, het gaat om *niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij*.

En Christus is **niet** nederlaag, maar meer dan overwinnaar. Christus is Koning, Almachtig!

Door Hem als de Here en Christus naast Verlosser in je leven te kennen en door in de kracht van de Geest te leven - dat is: simpelweg geloven (als een kind), ingaan op het 'Kom!' van Jezus - mogen wij allen deze werkelijkheid van kunnen wandelen op de golven van het leven beleven tot in de situatie van het nu! Jouw ogenschijnlijk ontredderd bestaan, jouw concrete en werkelijke nood, jouw verdriet, jouw ziekte, jouw... vul maar in. Wentel het op Hem! Laat los en je zult losgelaten worden. Kom! Zet je voet op het water en zie op Hem!

Ik las ergens het volgende:

'Zovelen vechten om zoveel redenen met het verleden - weet: Christus kwam om je daarvan te verlossen en te bevrijden! Zovelen vechten om zoveel redenen met angst voor morgen - weet: Hij is je toekomst! Zoweinigen leven daardoor in het nu. Daarom: Leef in het nu!'

Ervaar *nu* wie Hij door de Heilige Geest voor uw leven wil zijn, ervaar zijn kracht. Waar gestorven wordt, dat is het oude 'ik' aan het kruis inleveren - daar openbaart zich pas het leven. Weet Gods Geest komt nooit op 'vlees', dat is een zichzelf handhavend ik. Zonder de volheid van de Heilige Geest wordt de op Golgotha behaalde overwinning geen werkelijkheid in je bestaan, Dan beheerst niet Christus je leven, maar laat je je beheersen door je nood, je zorgen, je ziekte, je problemen, je verdriet, je ik en... ben je bezig te zinken.

Hoe heerlijk te mogen verkondigen: voor u is de belofte! Kom stap op het water, drink het *levende water*. Een christen - ik weet het klinkt ontzettend absoluut, maar dit is de realiteit van Golgotha, van Pasen én Pinksteren - behoeft **nooit** in een nederlaag ten onder te gaan!

Niemand die het geloof op Gods liefde, Jezus Christus bouwt, dat wil zeggen zijn of haar leven waarachtig aan Hem heeft toevertrouwd om van Hem vol te worden, behoeft ooit in de nederlaag onder te gaan. O, het kan stormen, zelfs 'spoken', maar Hij is er. Want Jezus die naast de weg en de waarheid het leven is, zegt: *houdt moed, Ik ben het* (ziet u: Ik **ben** dat is: **nu**)!

Ik ben, weest niet bevreesd. Zie op Hem in je nood, je verdriet, je zorg, je problemen, je angst. Of, beheerst dat alles je?

Een christen mag weten waar hij heen kan gaan en wat te doen in het uur van beproeving en teleurstelling. 'Nooit kan het geloof teveel verwachten' - faalt het een vriend als Jezus, een Vader als God, een Trooster als de Heilige Geest ooit aan krachten?

Hoor David: met mijn God spring ik over een muur. Weet u hoe? *Hij* springt en draagt mij! U, jij en ik behoeven nooit door de omstandigheden verslagen te worden, hoe we ook geslagen worden, als we ons maar werpen in zijn armen! En wat Hij zegt is ja en amen. Wie dat ontkent of betwijfelt, heet

kleingelovige. In het uur der beproeving, spanning, ziekte en zelfs de dood staat Hij er boven, Hij overwon.

Je kunt op dit ogenblik ontzettend verdriet meemaken, zelfs geconfronteerd zijn met sterven, de dood, maar jet hoeft er niet aan onder door te gaan. Een geloof als van een mosterdzaadje is genoeg. Zie dat zaadje en jouw berg. Door Hem en in Hem wordt die verplaatst.

Meer dan overwinnaar zijn, is niets meer dan Gods liefde in actie.

Wees geen geboren verliezer, maar een wedergeboren overwinnaar!

Wees niet verslagen. God is nog steeds dezelfde, de Almachtige.

De God van Abraham, Mozes, Elia, David, Petrus en Paulus is *onze* God, uw, jouw en mijn God.

Vertrouw in Christus op de Vader.

Hij geeft leven uit de dood, voedsel uit de hemel, water uit de rots, overvloed van meel en olie, vuur van de hemel.

God is Almachtig, zijn liefde in Christus Jezus onze Here oneindig.

Omdat Hij leeft ben ik niet bang voor morgen!

Geloof ik in het meer dan overwinnaar - superoverwinnaar? Zeg ja en

Amen.